

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114214099
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114214099.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci navrhovateľa: V. Y., K.. XX.X.XXXX, bytom Y. X, V., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV Prešov, právne zastúpený: Mgr. Miroslav Baláž, advokát, Sládkovičova 8, Prešov, proti odporkyni: V. Y., K.. XX.X.XXXX, bytom A. XX, V., v konaní o zníženie výživného takto

rozhodol:

návrh z a m i e t a ,

náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom súdu doručeným dňa 21.5.2014 a doplneným podaním súdu doručeným dňa 15.5.2015 navrhol navrhovateľ zmeniť rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/348/2009, ktorým bol zmenený pôvodný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/124/2004 tak, aby súd znížil výživné navrhovateľa voči odporkyni zo sumy 100 EUR na sumu 27,13 EUR mesačne počnúc od 21.5.2014 až do zmeny pomerov a to vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne. V rámci návrhu navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že toho času je vo výkone trestu odňatia slobody v Sabinove pre neplnenie vyživovacej povinnosti. Taktiež poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav a obmedzené možnosti zamestnať sa. Z vyjadrenia jeho právneho zástupcu v rámci pojednávania konaného dňa 3.6.2015 vyplýva, že navrhovateľovi je preddavkovo vyplácaný invalidný dôchodok v sume 170 EUR mesačne a tiež má určitý príjem z pracovnej činnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody, avšak tento príjem je v prevažnej miere použitý na nákup liekov, resp. na splátky exekúcie. Právny zástupca v rámci tohto pojednávania zároveň navrhol doplniť dokazovanie výsluchom samotného navrhovateľa, pričom súd tento návrh zamietol, keďže navrhovateľa vyzval, aby súdu oznámil, či žiada osobne sa zúčastniť pojednávania, avšak navrhovateľ na túto výzvu súdu nereagoval, pričom súd ho zároveň upovedomil o tom, že pokiaľ sa v uvedenej lehote nevyjadrí, súd bude mať za to, že nežiada o osobnú účasť na tomto pojednaní. V súvislosti so zamietnutím tohto návrhu súd taktiež poukazuje na to, že skutkový stav je dostatočne preukázaný na základe predložených listinných dôkazov, resp. výsluchu odporkyne a svedkyne X. Y..

Odporkyňa s podaným návrhom na zníženie výživného jednoznačne nesúhlasila.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, svedkyne X. Y., ako aj oboznámením listinných dôkazov, pričom boli oboznámené: návrh, lekárska správa zo dňa 27.2.2014, rozhodnutie centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci zo dňa 26.1.2015, vyjadrenie odporkyne zo dňa 30.3.2015, potvrdenie o návšteve školy, zmluva o ubytovaní, doklady preukazujúce úhrady nákladov odporkyne, vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 15.5.2015, lekárske správy týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa, exekučný príkaz súdneho exekútora X.. W. Q. EX 142/2005,

oznámenie sociálnej poisťovne o preddavkovej výplate dôchodku zo dňa 2.4.2015, oznámenie ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody zo dňa 18.5.2015, ako aj ostatný obsah spisu a obsah pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 25P/78/2012, 27P/348/2009, ako aj trestného spisu sp. zn. 33T/40/2014 a zistil tento skutkový stav:

Odporkyňa v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že jednoznačne nesúhlasí s návrhom na zníženie výživného. Poukázala na to, že študuje v Ružomberku a iba na základné živobytie a výdavky potrebuje minimálne 150 EUR mesačne, keďže internát stojí 69 EUR mesačne, taktiež potrebuje peniaze na školské pomôcky, potraviny, drogériu, obuv a ďalšie bežné výdavky, pričom suma 150 EUR skutočne predstavuje iba nevyhnutné výdavky, do čoho nezaratáva mimoriadne výdavky, ktoré mala napr. naposledy vo výške 25 EUR v súvislosti so zakúpením učebnice. Odporkyňa taktiež uviedla, že pokiaľ by aj jej mama mala prispievať na jej výživu sumou 27,13 EUR, pričom ona poberá prídavky 24 EUR, tak by vôbec nemohla existovať. Taktiež poukázala na to, že otec jej neprispieva pravidelne na výživu a sumu 100 EUR zaplatil naposledy asi pred dvoma rokmi. Poukázala taktiež na to, že má zvýšené výdavky v súvislosti s liekmi na alergiu a operáciou nosovej prepážky.

Svedkyňa X. Y. v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že s navrhovateľom sú rozvedení od roku 2004, pričom asi do roku 2005 pracovali spolu na Železničiach SR, kde mal navrhovateľ podľa jej názoru adekvátnu prácu zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu, kde mohol kľudne pracovať ďalej, avšak on dal výpoveď a tvrdil, že bude pracovať na kamióne, avšak podľa jej informácií pracoval vždy iba na dohodu a nemal nijakú stálu prácu. Zároveň uviedla, že dcére sa snaží v rámci svojich možností prispievať na výživu a taktiež snažia o jej presun z Ružomberka do Košíc, čím by sa znížili výdavky na jej štúdium. Uviedla, že jej príjem je cca 600 EUR mesačne, z čoho platí 270 EUR byt, 50 EUR za lieky, keďže aj ona má zdravotné problémy, je epileptička a kedykoľvek môže dostať záchvat, preto sa aj v práci snaží zmeniť svoju pracovnú pozíciu s ohľadom na jej zdravotný stav. Poukázala na to, že pokiaľ zaplatí na základné výdavky, dcére dá asi 30 EUR a stravné lístky, aby si mohla kúpiť stravu, ostáva jej na živobytie iba asi 140 EUR. Uviedla taktiež, že od bývalého manžela nežiada nič, iba aby platil výživné na dcéru ako má, pretože si s ním už dosť odžila, riešila množstvo exekúcií, nebankoviek, resp. musela vyrovnávať dlh, aby neprebehla exekúcia na byt. Svedkyňa taktiež predložila prehľad splácania výživného zo strany navrhovateľa, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 1.9.2010 do 31.3.2015 predstavuje dlh na výživnom sumu 2.494,32 EUR.

Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p., rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 ZR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1, 3 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, pričom si odpykáva súhrnný trest odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Taktiež je nesporné, že navrhovateľ poberá preddavkovo invalidný dôchodok v sume 170 EUR mesačne a má príjem aj z pracovnej činnosti, ktorú vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody, pričom priemerný príjem predstavuje cca 60 - 65 EUR mesačne, z čoho si navrhovateľ uhrádza lieky, resp. uhrádza splátky exekúcie, avšak v niektorých mesiacoch mu po týchto zrážkach ostáva nejaká suma pre vlastnú potrebu. Súd mal v konaní taktiež za preukázané, aké sú potreby odporkyne, ktorá uhrádza 69 EUR mesačne za internát a taktiež má samozrejme výdavky spojené so stravovaním, učebnými pomôckami, hygienou, ošatením, obuvou, liekmi resp. ďalšími bežnými potrebami. Na druhej strane súd samozrejme vychádzal pri posúdení návrhu zo schopností a možností samotného navrhovateľa, ktorý v súčasnosti poberá preddavkovo invalidný dôchodok, teda je možné predpokladať, že mu bude vyplácaný riadny invalidný dôchodok a keďže pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, je nesporné, že minimálne z tejto sumy je schopný prispievať na výživu odporkyne sumou 100 EUR mesačne, keďže výdavky na navrhovateľa, ktorý je t.č. v ústave na výkon trestu odňatia slobody znáša štát, navyše má navrhovateľ ešte ďalší príjem z pracovnej činnosti, ktorý však v prevažnej miere použije na lieky, resp. na splátky exekúcie. Za týchto okolností je teda v schopnostiach a možnostiach žalovaného prispievať na výživu navrhovateľky uvedenou sumou. Ako podstatnú skutočnosť súd zároveň vyhodnotil to, že navrhovateľ bol právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, z čoho nepochybne vyplýva, že aj v rámci trestného konania bolo vyhodnotenú, že navrhovateľ má povinnosť platiť výživné vo výške určenej súdom. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že z výsluchu svedkyne vyplynulo, že navrhovateľ sa vzdal stáleho zamestnania, kde mal pravidelný príjem, možno s vidinou vyššieho príjmu, čo sa však pravdepodobne nenaplnilo a aj táto okolnosť má podľa názoru súdu vplyv na posúdenie prejednávanej veci, teda že navrhovateľ sa vzdal bez primeraných dôvodov stáleho zamestnania s primeraným príjmom. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že by odporovalo dobrým mravom, pokiaľ by mal súd znížiť výživné, ktoré má platiť navrhovateľ odporkyni, pričom tento je vo výkone trestu odňatia slobody práve z dôvodu zanedbania povinnej výživy. Súd na dôvažok tiež uvádza, že z výsluchu svedkyne X. Y. vyplynulo, že navrhovateľ neplatí pravidelne výživné a že jeho dlh na výživnom za obdobie od 1.9.2010 predstavuje cca 2.500 EUR. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto súd návrh na zníženie výživného navrhovateľa voči odporkyni zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia, pričom neúspešný navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania a úspešná odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.